

יהודי ישראל והתפוצות – הצעה לפעילות פתיחה / הרבנית כרמית פיינטוך

מציעה לפתוח את הנושא עם הנוכחים/ות בסדנא.

הנושא של היחסים בין ישראל לתפוצות נקשר לא פעם בסטיגמות ובהנחות מוצא רבות שיוצרות מטענים לא פשוטים. כדי לפתוח את עצמינו להקשבה יותר עמוקה בנושא הזה כדאי להבין מאיפה אנחנו מגיעים אל הנושא הזה.

המודעות יכולה להביא למציאת המשותף (הבנה כי בהרבה משפחות יש בני משפחה 'כאן' ו'שם', שהחלוקה לפעמים אידאולוגית ולפעמים לא), יכולה לעורר עניין וסקרנות, יכולה לחדד ולהבהיר את הרגישויות ואת הנחות המוצא שאנו מביאים/ות עמנו בבואנו אל הנושא הזה.

סדנא כזו יכולה להביא לשיחה של האדם עם עצמו, על מקורותיו ושורשיו ומה שהם נושאים עבורו. יכולה כמובן ליצור את השיח ביננו, להעמיק את ההבנות ואת שיקולי הדעת של יהודים ברחבי העולם. לחבר את כולנו אל הנושא.

הצעה למבנה הסדנא:

פתיחה- הקדמה לגבי הנושא, מדוע הוא חשוב לנו וכן דברים ברוח ההקדמה הנ"ל..

שלב ראשון: לתת את ההוראה וכמה דקות מחשבה וכתובה של המשתתפים/ות .

מציעה לעשות סבב שבו כל אחד/ת מספר/ת משהו על המשפחה :

1. מאיפה הגיעו הסבים שלי? מתי המשפחה שלי הגיעה לארץ? מדוע הגיעו? דבר מיוחד שהביאו איתם (חפץ או ערך)
 2. איזה ערך ספגתי מהם בהקשר שלנו ? (מה הם אמרו על עלייתם? על משפחתם שנשארה/שעלתה, על ההכרח שבעליה או אי ההכרח, על המניעים שלהם וכדומה)
- מניחה שיתברר שבכל משפחה יש "סיפור" או סיפורים לגבי הציונות והגלות. דרך מסויימת שבה הנחילו את המורשת המשפחתית ואת השקפת העולם בנושא הזה.
- במהלך הסבב כדאי לאפשר גם שאילת שאלות ומעט שיח סביב המסופר (כמובן באופן מכבד ובסקרנות אמיתית).
- איסוף של התמות שנשמעו- יש וודאי לא מעט מכנים משותפים. כדאי ליצור איזה ציר של התייחסויות שעלו במהלך הדברים.
- אם יש אפשרות כדאי לבקש מראש מכל משתתף לסרוק תמונה של סבא/סבתא שעליו ירצה לדבר, להקרין את התמונה בזמן שמספר על משפחתו.

שלב שני: חופשי יותר (לא כולם חייבים).

מה אני רוצה לספר ולהעביר בעניין הזה לילדי?

האם יש פער בין מה שקבלתי בביתי למה שארצה להעביר? מה יצר את הפער הזה? אלו הבנות אספתי בדרך?

שלב שלישי: סיכום

האם התחדש לי משהו בשיחה ? עם מה אני יוצא/ת? (משפט אחד)

מה אני מרגישה/ה שעוד לא הבנתי ואני רוצה להבין? מה יעזור לי להבין יותר?